

בלינדה

סיפרה רוזמרי לייק

"לא, לא" אמר הדוד "את ילדה, ואם הם נכלאו בסכנות, מה תוכלי לעשות?"

בלינדה לא רצתה להתווכח אתו ורק אמרה "אולי אוכל למצוא עזרה, אך לפחות נדע מה קרה להם." הדוד הסכים, נתן לה סוס טוב וארנק עם כסף לדרך. בלינדה רכבה בקצה היער ושאלה על הבנים את מי שרק פגשה בדרך. בסוף מצאה אותם בפונדק, שוטפים כלים, כי נכנסו שם לחובות בהימורים ונאלצו לעבוד כדי להחזיר את הכסף. בלינדה הוציא את ארנקה, שילמה את חובותיהם והבנים הודו לה מאוד.

"אתם מחפשים הרפתקאות" אמרה בלינדה "אולי אצטרף אליכם." הבנים הסכימו באי-רצון ובלינדה כתבה מכתב לדוד שלה, בו הסבירה שהבנים נמצאו ושהיא תדאג להם. וכך יצאו שלושתם לדרך. בעברם בקצה היער ראו פתאום תל נמלים גדול. הבנים השובבים רצו להרוס אותו כדי להטריד את החרקים, אך בלינדה לא נתנה להם. "עזבו אותם בשקט" אמרה "הם לא גרמו לכם כל רע." הם המשיכו בדרך והגיעו לאגם בו ראו ברווזים

הייתה פעם נערה יתומה שאחרי מות הוריה חיה אצל דודים אמידים שלה, בקרבת יער עבות, יחד עם עוד שני בני הדודים. הבנים היו אמנם נחמדים מאוד כלפיה, אך לא התייחסו אליה ברצינות יתר, כי לא החשיבו את הנערה. לא הייתה בהם תבונה רבה, והיא, בלינדה, הייתה ילדה נבונה מאוד. יום אחד הבנים יצאו לחפש הרפתקאות ולא חזרו במשך זמן רב. הוריהם דאגו מאוד ובלינדה אמרה "אלך לחפש אותם."

קטנים. הבנים רצו לצוד אותם ולארוחת ערב, אבל בלינדה שוב אמרה "עזבו אותם, הם לא הזיקו לנו." הבנים בלית ברירה הלכו לחפש אוכל אחר ואמנם מצאו שפע של פטריות ופירות לארוחה.

ושוב בדרך ראו נחיל דבורים על עץ. גם הפעם לא הסכימה בלינדה שהבנים יעשו מדורה, יבריחו את הדבורים כדי לרדות הדבש. היא שוב אמרה "עזבו אותן, הן לא הזיקו לנו."

הם המשיכו בדרך ולקראת ערב הגיעו לטירה בנויית אבן אפורה שעמדה בתוך היער, ליד אגם גדול. לא נראה איש חיה בסביבה. שער הטירה היה פתוח, ובפנים מצאו ארמון מפואר, ואורות מלאות סוסי אבן אפורים. אולמות הארמון היו מקושטים ומצוידים היטב, אך ללא אנשים.

"אכן, זאת הרפתקה" העירה בלינדה. אבל הבנים רק צחקו "הרי כלום לא קורה כאן!"

הם עברו באולמות עד שראו דלת קטנה בצד, עם אשנב בתוכה. כאשר הציצו פנימה דרך האשנב ראו אדם קטן, זקן, יושב ליד שולחן. תחילה הוא לא זז, למרות שדפקו בדלת, אך בסוף קם, פתח את

הדלת והשתחוה לפניהם בלי לומר מילה. הם שאלו אותו האם יוכלו ללון שם והוא, שוב בלי לדבר, הוביל אותם לאולם בו מצאו שולחן ערוך ומלא כל טוב, ואחרי שאכלו כיוון אותם לחדר שינה נוח.

הם היו כבר עייפים מאוד ומנומנמים, כך שנשכבו מהר ונרדמו מיד.

למחרת בבוקר הזקן העיר את הבן הגדול והוביל אותו במורד מדרגות, כששני האחרים עוד ישנים חזק. למטה הוא הראה לנער ארגז זכוכית ובו מגילת קלף, פתוחה בחלקה, ועליה כתוב: *שלוש משימות יכולות לשחרר את הטירה מהכישוף. פרס גדול יינתן למי שיצליח למלאן. משימה ראשונה - תחת האזוב ועלים ביער פזורות אלף פנינים של המלכה. יש לאספן תוך יום אחד, עד שקיעת החמה. המחפש שלא יצליח בכך, יהפוך לאבן.*

הבן הגדול שקרא זאת, ומאוד רצה לזכות בפרס, יצא מיד ליער והתחיל בחיפוש. אך הפנינים היו פזורות בשטח גדול וחבויות היטב תחת האזוב, כך

שעד הערב הוא לא הצליח למצוא יותר ממאה.
כשקרני השמש האחרונות לא האירו יותר על
שערותיו, הוא הפך לאבן.
אחיו ובלינדה חיכו לו לשוא.
למחרת הזקן העיר את הבן השני והראה לו את
הקלף. גם הבן הזה יצא מיד ליער, אך לא הצליח
לאסוף עד הערב אלא מאתיים פנינים. גם הוא הפך
לאבן בבוא הערב.

כשבלינדה התעוררה למחרת ולא ראתה את
הבנים חשבה תחילה שהם החליטו להמשיך בדרך
בלעדיה. היא בילתה את היום בטירה, בדקה
אותה, קראה ספרים עתיקים בספריה וקיוותה
שהם יחזרו אליה בכל זאת, אך בסוף, אחרי
ארוחה, נשכבה ונרדמה חזק.
בבוקר האיש הקטן הוביל גם אותה לארגז הזכוכית
והראה את קלף הכישוף.

"מעניין מה הן המשימות האחרות" אמרה בלינדה
לזקן "הרי זה יהיה טיפשי להסתכן במשימה
הראשונה, כשהאחרות ממילא לא ניתנות לביצוע."
האיש הקטן חייר, נד בראשו והשתחוה. "האם

אתה חושב שהמשימות האחרות לא קשות יותר?"
שאלה בלינדה. הזקן נע בראשו להסכמה.
בלינדה יצא מחוץ לטירה, היא מצאה את
עקבותיהם של שני בני הדוד שלה ובסוף גם את
הבנים המאובנים. היא רצה חזרה לטירה ושאלה
את הזקן "האם אוכל לשחרר אותם מהכישוף?"
והוא רק הצביע על הקלף בארגז הזכוכית. היא
הבינה שכדי להציל את הבנים, עליה למלא את
המשימות. "טוב" אמרה בלינדה "אנסה."
היא לקחה שק, שמה בו את שלוש מאות הפנינים
שאספו כבר הבנים, ויצא ליער. מזג האוויר היה
יפה וריח האזוב והעלים הנבולים היה נעים, אך עד
הצהריים היא הצליחה למצוא רק כעשרים פנינים.
גב כאב לה וידיה היו שרוטות ועייפות מחיפושים.
היא התיישבה על הדשא והתחילה לבכות. "לעולם
לא אצליח לעשות זאת" בכתה.
ואז הופיע לפניה מלך הנמלים, שאת ארמונו הצילה
בלינדה מהריסה על ידי שני הבנים.
"מה קרה?" שאל "במה אוכל לעזור לך?"
כאשר בלינדה סיפרה לו את בעייתה, המלך שלח

פקודה לנתיניו וכעבור כמה דקות אלפי נמלים
התפזרו ביער וחיפשו את הפנינים.
לא עבר זמן רב ואלף פנינים נערמו לפני בלינדה.
היא הודתה יפה לנמלים ואלה נפרדו ממנה ונעלמו
כפי שבאו.

בלינדה הכניסה את הפנינים לשק וחזרה לטירה,
אל הזקן ששמח מאוד כאשר ראה שהמשימה
הראשונה בוצעה. הוא שם את שק הפנינים לתוך
ארגז הזכוכית, מגילת הקלף נפתחה הלאה ועליה
יכלה בלינדה לקרוא:

*משימה שניה - בתוך הבוץ שבקרקעית האגם מונח
מפתח לחדר השינה של המלכה. צריך למצוא אותו
עד שקיעת השמש. אחרת המחפש יהפוך לאבן.
"איך אוכל לבצע זאת?" חשבה בלינדה. אך מיד
נזכרה בברווזים שראתה שוחים באגם. היא
ביקשה את עזרתם ועד הצהריים יכלה כבר לתת
לאיש הקטן, הזקן את המפתח. הוא שם אותו
בארגז הזכוכית ואז המגילה נפתחה עד הסוף.
משימה שלישית - בחדר שינה של המלכה ישנות
שלוש נשים, המלכה ושתי המלוות שלה. צריך*

למצוא מי מהן המלכה האמיתית.

"טוב, זאת לא משימה כל כך קשה" חשבה
בלינדה, אך כשהגיעה לחדר השינה של המלכה
ופתחה אותו במפתח מצאה את שלושת הנשים
דומות מאוד במראה החיצוני שלהן, לבושות אותן
בגדים ואותם התכשיטים ולא ניתן להבחין ביניהן.
על שולחן קטן ליד המיטות עמדו שלוש צלוחיות:
שתיים מכסף שהכילו שאריות שוקולד ואחת מזהב,
עם שריות מי ורדים.

"אני מניחה שהמלכה שותה את מי הורדים" חשבה
בלינדה "אך איך זה יעזור לי למצוא מי מהן שתתה
זאת?"

ובאותו הרגע דרך חלון החדר עפה אחת
מהדבורים שאת נחילן הצילה בלינדה מידי הבנים.
בלינדה סיפרה לדבורה את סיפורה והדבורה
עברה בין הגברות הישנות, הסתובבה סביב
פיותיהן ובסוף התיישבה על מצחה של זו ששתתה
את מי הורדים.

בלינדה ניגשה מיד לגברת זו. נעמדה ליד מיטתה
ואמרה בקול רם "הגברת הזו היא המלכה!"

באותו הרגע שלושת הגברות התעוררו, קמו, חייכו אל בלינדה והמלכה אמרה "ברוכה הבאה לארמון שלי, יקירתי!"

באותו רגע גם נשמעה בחוץ צהלת סוסים באורות וגם בחצר הופיעו אנשי הארמון שהכישוף העלים אותם קודם.

הכל שמחו וחגגו וגם בני הדוד של בלינדה חזרו לתחייה ובאו בריצה לארמון.

כולם בירכו את בלינדה, המצילה שלהם. המלכה הציעה לבלינדה לחיות בארמונה והזמינה אליה גם את הדוד והדודה שלה. הם השתכנו יחד עם בניהם בבקתת הגן, אבל בלינדה חיה בארמון עצמו וקיבלה תואר נסיכה.

וכך כולם המשיכו לחיות בעושר ואושר, ואחרי מות המלכה בלינדה הוכתרה במקומה.